

מת (באר שבע) 48157-05-25 - מדינת ישראל נ' מחמד סרחין

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 48157-05-25 מדינת ישראל נ' סרחין(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט איתי ברסלר-גונן

מדינת ישראל

מבקשת
נגד

1. מחמד סרחין
ע"י ב"כ עו"ד מורן גז
2. שריף אבו גרדוד
ע"י ב"כ עו"ד ציון קינן
3. יונס אבו גרדוד
ע"י ב"כ עו"ד מורן גז

משיבים

החלטה

1. בפניי בקשה למעצרים של המשיבים עד תום ההליכים כנגדם, לפי סעיף 21(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים").

2. כתב האישום שהוגש נגד המשיבים ביום 19.5.2025 כולל בתוכו ארבעה אישומים שונים, ובתמצית יאמר כי מיוחס למשיבים, שהבריו וניסו להבריא סמים לתחום רצועת עזה באמצעות רחפן, וזאת במספר מועדים. לטענת המבקשת, מעבר לעבירה של ייצוא הסם, עצם הברחת רחפן לתוך רצועת עזה בעת מלחמה, מגיעה כדי מתן אמצעים שעלולים לשמש לביצוע מעשה טרור ומקימים את העבירה לפי סעיף 25(א)(2) לחוק המאבק בטרור, תשע"ו - 2016 (להלן: "חוק הטרור").

על פי החלק הכללי, בזמנים הרלבנטיים לאירועי כתב האישום, מדינת ישראל מצויה בלחימה בעזה החל מיום 7.10.2023. בין משיבים 1 ו-2 היכרות מוקדמת, ומשיבים 2 ו-3 בני דודים. למשיב 2 לא היה רישיון נהיגה בתוקף.

אין צורך לפרט את כל כתב האישום הארוך, ואציין בתמצית כי נטען שעובר ליום 9.4.2025 קשר משיב 1 עם אדם ממצרים שזהותו אינה ידועה למאשימה לייצא סמים לרצועת עזה, באופן שהמצרי יספק את הסם למשיב 1, ימסור לו נקודת ציון בתוך שטח רצועת עזה ומשיב 1 ידאג לייצאו לרצועת עזה באמצעות רחפנים, תמורת סכומי כסף של עשרות אלפי דולרים עבור כל ייצוא של סם. לצורך הוצאת הקשר אל הפועל, פנה משיב 1 למשיב 2 והציע לו להצטרף לקשר בתמורה לאלפי דולרים עבור חלקו

עמוד 1

על כל ייצוא שכזה ומשיב 2 הסכים להצעה; ולאחר מכן צירף משיב 2 את משיב 3 לקשר זה בתמורה לקבלת 10,000 ₪ עבור כל ייצוא.

האישום הראשון מפרט את אופן רכישת רחפן בשווי 20,000 ₪, על ידי משיב 2, לפי הנחיית משיב 1, את מסירת 5 ק"ג סם חשיש למשיב 1, על ידי המצרי באמצעות אדם אחר, את החזקת הסם על ידי משיב 1, והכנתו על ידי משיב 2 למשלוח על גבי הרחפן; והגעתם של השניים ביום **9.4.25** בסמוך לקיבוץ ניר יצחק, ברכב, כשמשיב 2 נוהג בו ללא רישיון תקף; שם, לאחר שקיבלו מהמצרי נקודת ציון להנחתת הרחפן, בתחומי רצועת עזה, הטיס משיב 2 את הרחפן הנושא את הסם, לפי נקודת הציון שקיבל, לתוך רצועת עזה, והרחפן נחת יחד עם החבילה ובה הסם בתחום רצועת עזה, ונותר שם. לאחר מכן משיב 1 דיווח למצרי, וקיבל ממנו סכום של 39,000 דולר מהם שילם למשיב 2 בגין חלקו סך של 19,000 דולר. לפיכך, באישום זה ייחסה המבקשת למשיבים 1 ו-2 עבירות של מתן אמצעים לביצוע מעשה טרור לפי סעיף 25(א)(2) לחוק הטרור; ייצוא סם מסוכן, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים"); החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים; ולמשיב 2 גם נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה").

האישום השני, מפרט הברחה שבוצעה באופן דומה ביום **21.4.2025**, כאשר הפעם הצטרף לביצוע גם משיב 3. שוב - משיב 1 קיבל את סם חשיש במשקל 5 ק"ג מהמצרי באמצעות אדם אחר, העבירו למשיב 2 אשר עטף אותו וקשר אותו לרחפן נוסף שרכש, גדול יותר מזה שהשתמש בו באישום הראשון. הפעם, מספר ימים לפני ההברחה, משיב 3, לפי בקשת והכוונת משיב 2, נסע למספר נקודות באזור ניר יצחק וערך סיור מקדים ובדיקת מצב נוכחות כוחות הבטחון בשטח; ולאחר מכן ערכו משיבים 2 ו-3 סיור מקדים נוסף ובדקו את היתכנות הייצוא ומצב כוחות צה"ל באזור, ובמהלכו הראה משיב 2 למשיב 3 את הנקודה ממנה יטיס את הרחפן לרצועת עזה ואת הנקודה ממנה ביקש ממנו לתצפת על הייצוא. בהמשך ערכו השניים סיור מקדים נוסף באזור עין השלושה.

ביום ההברחה, **21.4.2025** הצמידו משיבים 1 ו-2 מכשיר איתור לרחפן, משיב 2 מסר טלפון מבצעי למשיב 3 על מנת שידווח לו על תנועת כוחות הבטחון במהלך הייצוא. עוד הנחה אותו להותיר את מכשיר הטלפון הנייד האישי שלו בבית ולהשתמש רק בטלפון "המבצעי" וכשיושלם הייצוא, להשמיד את הטלפון המבצעי; ובשעות אחה"צ ביצעו את ההברחה באופן דומה כאשר הפעם משיב 1 עוקב אחר הרחפן באמצעות יישומון. בסוף ההברחה דיווח משיב 1 למצרי על ההברחה, משיב 2 זרק את השלט של הרחפן ומשיב 3 השמיד את הטלפון המבצעי לפי הנחיית משיב 2. משיב 1 קיבל מהמצרי בשל חלקו בייצוא סך של 50,000 דולר, מהם שילם למשיב 2 בגין חלקו בייצוא סך של 25,000 דולר. לפי אישום זה ייחסה המבקשת למשיבים עבירות של מתן אמצעים לביצוע מעשה טרור, לפי סעיף 25(א)(2) לחוק הטרור; ייצוא סם מסוכן, לפי סעיף 13 לפקודה; שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 בחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"); ולגבי המשיבים 1 ו-2 גם החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים; ולגבי משיב 2 גם נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

האישום השלישי מפרט ניסיון הברחה נוסף, שהיה ביום **25.4.2025**, לפי אותו מודל, כשהפעם מדובר

היה בסם שטיבו לא ידוע במשקל 5 ק"ג בצורה של כדורים. משיב 2 רכש רחפן נוסף בעלות של 20,000 ₪, צירף אליו את המשיב 3 והנחה אותו ללכת לתצפת על תנועת כוחות הבטחון באזור עין השלושה ושוב נתן לו טלפון מבצעי נוסף. בשעות הערב נסע משיב 3 לכיוון עין השלושה, ודיווח למשיב 2 על תנועת כוחות בטחון באזור, ולכן החליטו לדחות את פעולת הייצוא מאותו היום. למחרת, בשעה 09:00 לערך ערכו משיבים 2 ו-3 סיור מקדים באזור קיבוץ עין השלושה כדי לבדוק את תנועות כוחות הבטחון באזור, וכשראו כי אין כזו החליטו להוציא לפועל את פעולת הייצוא באותו היום. לאחר מכן בשעות אחה"צ נסע משיב 3 לכיוון עין השלושה על פי הנחייתו של משיב 2, ודיווח למשיבים על מצב הכוחות. בסביבות השעה 19:00 לערך יצאו משיבים 1 ו-2 לכיוון עין השלושה כשמשיב 2 נוהג ברכב (ללא רישיון בתוקף) אך כשהגיעו לאזור עין השלושה הבחינו בתנועה ערה של כוחות צה"ל, החליטו לבטל את הייצוא והחלו בנסיעה חזרה לביר הדאג' על כביש 222. כשזוהו על ידי כוחות משטרה החלו לברוח, נוהל מרדף אחריהם כשהם נוסעים במהירות של כ-140 קמ"ש לפחות, ואף נסעו לעתים בנתיב הנגדי נגד כיוון התנועה, הגיעו למחסום משטרה, עלו על הדוקרנים והמשיכו בנסיעה עד שבשלב מסוים בשלב נהיגתו הפרועה של משיב 2 בוצע ירי לעבר גלגל הרכב, שהאט וסטה לנתיב הנסיעה הנגדי, ולאחר מכן יצאו השניים מהרכב והחלו בריצה לעבר השטח הסמוך לכיוונים שונים תוך כך שמשיב 2 זורק את הטלפון שברשותו במטרה להעלימו. בחיפוש שנערך ברכב נתפס שלט תואם לרחפן שבו השתמשו המשיבים.

לפיכך, במסגרת אישום זה ייחסה המבקשת למשיבים עבירות של ניסיון לייצוא סם מסוכן, לפי סעיף 13 לפקודה; שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין; לגבי משיבים 1 ו-2 החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים; לגבי משיב 2 בלבד, מעשה פזיזות ורשלנות, לפי סעיף 388(א)(1) לחוק העונשין ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

על פי אישום רביעי, בתאריכים הרלבנטיים לכתב האישום משיב 1 היה פסול מלנהוג ברכב. על אף האמור, משיב 1 נהג ברכב במספר הזדמנויות, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה; ועל כן ייחסה למשיב 1 עבירה של נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה.

3. ביום 24.6.2025 התקיים דיון לראיות, וב"כ המשיבים סקרו בפני בית המשפט את הראיות הלכאוריות והשגותיהם לגבי עצמתם ביחס למשיבים. עיקר טענות הסנגורים היו לגבי העדר זיהוי הסם שהוברח והעדר ראיות לכך שהרחפנים, יכלו להגיע לידי החמאס ושניתן לעשות בהם שימוש ללא השלט שנותר בישראל, ולמודעות המשיבים לכך. אציין כי עיקר הראיות מבוססות על אמרות המשיבים עצמם, לצד תפיסת מוצגים וראיות הקושרים אותם למעשים.

לאחר שב"כ המבקשת השיב להשגות הסנגורים, ולאחר שהסנגורים שמעו את הערות בית המשפט במהלך הדיון, הם הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, תוך שמירת טענותיהם לתיק העיקרי, וביקשו להפנות את המשיבים לקבלת תסקירי שירות מבחן בעניינם, בציינם כי המשיבים צעירים נעדרים עבר פלילי, ובטענה כי יש מקום לשקול חלופת מעצר בעניינם. מנגד, ב"כ המבקשת התנגד אפילו לקבלת תסקירי שירות מבחן ועתר להורות על מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים.

בהחלטתי מאותו יום קבעתי, על סמך הסכמת הסנגורים, את קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר של

מסוכנות. עוד קבעתי, מבלי שיהיה בדבר לפתח ציפייה כלשהי, ובשים לב כי מדובר במשיבים צעירים נעדרים עבר פלילי, כי אין לחסום את האפשרות לקבלת תסקיר שירות מבחן בעניינם של המשיבים, ולו על מנת שמלוא עניינם יונח בפני בית המשפט בטרם קבלת החלטה על מעצרם או על התנאים החלופיים, ככל שיהיו כאלה. על כן נדחה הדיון והוזמנו תסקירי שירות מבחן.

4. בעניינו של המשיב 3 הוגשה הודעת שירות המבחן על כך שהוא לא מעוניין להיפגש עם שירות המבחן לפני שהוא נועץ עם סנגור, ובשל החלפת ייצוג לא הוגש תסקיר מעצר בעניינו. הסנגורית עתרה לדחות את הדיון בעניינו ולהזמין תסקיר מעצר חדש. במהלך הדיון ב"כ המבקשת הסכימה לכך.

מעיון בתסקירי שירות המבחן עולה התמונה הבאה:

אשר למשיב 1 - הוא נעדר עבר פלילי אולם יש לו עבר תעבורתי, כבן 29 נשוי ואב לארבעה קטינים טרם מעצרו התגורר בפזורת אלעזמה. נסקרו תולדות חייו ומשפחתו משפחתו הגרעינית, אשר תוארה כמשפחה מתפקדת ונורמטיבית, שמתמודדת עם קשיים כלכליים. משיב 1 התקשה להצביע על מוקדי סיכון אפשריים בהתנהלותו המצריכים שיח ובדיקה מעמיקה יותר במרחב הטיפולי, ולא ראה קושי בהתנהלותו גם בתחום התעבורתי. הוא תיאר קשרי משפחה, חברות ומחויבות עם קרובי משפחה המתגוררים בסיני בעלי התנהלות שולית, תיאר קשר קרוב עם משיב 2 ושלל הכרות עם משיב 3. לשיטתו, טרם מעצרו היה שרוי במצוקה כלכלית שהשפיע על אופן התנהלותו ושיקול דעתו וכי לא היה מודע להשלכות מעשיו ופעל מתוך מיקוח ברווח כלכלי מדי; אך שלל תפיסות אידיאולוגיות קיצוניות או עמדות התומכות בטרור, אם כי אישר שהיה ער לחלק מהסיכונים אך התמקד ברווח הכלכלי ולא העריך את הסיטואציה באופן שקול.

שירות המבחן התרשם כי למשיב 1 עמדה מצמצמת, הוא ממוקד בהצגת פסאדה חיובית אודות עצמו, על אף ניהול קשרים שוליים ומחויבות לאותם אנשים בעלי השפעה שלילית עליו. שירות המבחן העריך כי במצב דחק כלכלי, משיב 1 עלול להימצא במצבי סיכון ללא חשיבה על השלכות מעשיו, בין היתר גם בשל קשייו להציב גבולות ברורים לגורמים שוליים עמם בקשר, וכי הוא בעל יכולת מוגבלת בהבנת מורכבות מצבו, ועל כן קיים **סיכון משמעותי להישנות התנהגות דומה ואי עמידה בסייגי השחרור**.

שירות המבחן בחן את החלופה המוצעת המורכבת מאשתו והוריה, והתרשם כי אלו אכן מגויסים לסייע למשיב 1, אך אינם מודעים באופן מעמיק ומספק לאורח חייו והתנהלותו ועולה ספק משמעותי באשר ליכולתם לקיים פיקוח אפקטיבי לאורך זמן ולזהות ולטפל באופן מותאם במוקדי סיכון בהתנהלותו של משיב 1, וזאת לצד גם מיקום חלופת המעצר שאינה מרחיקה אותו מקשרים חברתיים פוטנציאליים לסיכון ולהתנהלות פורצת חוק. נוכח כך, לא המליץ שירות המבחן על שחרור משיב 1 ממעצר.

אשר למשיב 2 - הוא בן 25, ללא עבר פלילי אך בעל עבר תעבורתי עשיר, נשוי ואב לשלושה קטינים, על 12 שנות לימוד, וטרם מעצרו התגורר בביר הדאג' ועבד בחקלאות באופן לא רציף. נסקרו תולדות חיי משפחתו הגרעינית, ועולה תמונה של משפחה מרובת ילדים ונורמטיבית המתמודדת עם קשיים כלכליים. משיב 2 תיאר כי הקשיים הכלכליים והשלכות על מצבו ומעמדו בתא המשפחתי הובילו אותו להתנהל באופן אימפולסיבי וללא שיקול דעת, ושלל קיומן של עמדות אידיאולוגיות או עדות המתנגדות לממסד או סמכות. כיום, לדבריו, הוא מבין את המחירים הכבדים שמשפחתו והוא משלמים. ביחס

לקשר עם המשיבים, משיב 2 תיאר הכרות שטחית עם משיב 1 (ובניגוד לאופן שתיאר זאת משיב 1), וקשר קרוב למשיב 3 שהוא בן דודו.

שירות המבחן התרשם כי משיב 2 נעדר בשלות רגשית, בעל קושי בעמידה בגבולות וקושי בהפעלת שיקול דעת לטווח הארוך, וכי קיים פער בין המחויבות שמגלה כלפי המסגרת המשפחתית לבין התנהלותו במסגרת החברתית מחוץ לתא המשפחתי; ועוד התרשם שירות המבחן כי בעת שמשיב 2 חווה קושי ותסכול בשל פגיעה בתפקידו בתא המשפחתי הוא עלול לפעול באופן אימפולסיבי ומתוך רצון למלא אחר צרכיו הרגשיים והחומריים ללא חשיבה על השלכות מעשיו ותוך הגמשת גבולות החוק. שירות המבחן ציין עוד כי למשיב 2 קושי בוויסות דחפים לצד ניהול קשרים בעלי אופי שולי ואחיזה בעמדות מקלות ביחס לחוקי תעבורה. בהערכת מרכיבי אישיותו וגורמי הסיכון, שירות המבחן מעריך כי קיימת מידת סיכון משמעותית להישנות מקרים דומים והתנהלות פורצת גבולות בעתיד.

שירות המבחן בחן את חלופת המעצר המוצעת בדירה שנשכרה בעיר דימונה תחת פיקוחם של אביו, דודו, רעייתו וחבר המשפחה. שירות המבחן התרשם לחיוב מהערבים המוצעים כדמויות סמכותיות וחויבות המגלות הבנה למצופה מהם במשימת הפיקוח, אולם גם התרשם כי הקשר של המשיב 2 עם הערבים הינו מצומצם והם אינם ערים לנסיבות שקדמו למעצרו, תוך כך שמשיב 2 נוקט בדפוסי הסתרה מולם. משכך, התרשם שירות המבחן כי הערבים המוצעים יתקשו לזהות מצבי סיכון ולשמש כחלופה מאיינת, וכי מערך הפיקוח המוצע אינו תואם את רמת הסיכון הנשקפת מהמשיב. ועל כן לא המליץ שירות המבחן על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

5. במהלך הדיון, לא הציגה ב"כ משיב 1 את הערבים המוצעים לבחינת בית המשפט, אלא עתרה לקבלת תסקיר משלים בעניינו של משיב 1, על מנת לאתר חלופה אחרת, טובה יותר במרכז הארץ. לטענתה, עולה מהתסקיר שאין בעיה אידיאולוגית ועל כן יש לבחון את המעשים בשים לב למסוכנות בתחום הסמים הנובעת ממצוקה כלכלית, וניתן לתור אחר חלופה אחרת מרוחקת יותר, במרכז הארץ, עם ערבים ראויים, ואפשר גם בפיקוח אלקטרוני.

ב"כ משיב 2 עתר לכך שבית המשפט יתרשם בעצמו מהמפקחים המוצעים. לדבריו, לא מדובר בתיק ביטחוני עם אידיאולוגיה ביטחונית אנטי ישראלית, אלא בתיק של הברחת סמים, וככל שעולה עבירה בטחונית הרי שהיא פחותה ממימון טרור במעגל שלישי, ללא אידיאולוגיה אנטי ישראלית, וללא קשר עם ארגון טרור. נטען כי גם עילת המעצר הנובעת מעבירת הסמים אינה ברף הגבוה. וכי ההרחקה המוצעת של משיב 2 ממקום מגוריו בביר הדאג', לדימונה, תחת פיקוח ערבים, שמתוכן שניים יוצאי צבא מכובדים, מספיקה כיוון שהמשיב יקשיב לערבים המוצעים וניתן לסמוך עליהם. נטען, כי גם אם אין קשר הדוק בין משיב 2 למפקחים המוצעים, הרי שתפקידם הוא רק לוודא שהוא יהיה בבית ולא יעשה עבירות ולדווח ככל שהוא יוצא ממקום מעצר הבית. עוד הציע הסנגור פיקוח אלקטרוני ומגבלה על תקשורת טלפונית, ואפילו הציע לבחון מיקום חלופה מרוחק יותר. לטענתו, התעקשות המדינה על מעצרו של משיב 2 נובעת מההיבט הביטחוני שבעבירות וכי התנאים היום בכלא בטחוני השתנו ומקשים עוד יותר על המשיב, שהוא עצור בכלא בטחוני על עבירות פליליות ולא בטחוניות, ואף זה שיקול לשקילת חלופת מעצר בחשבון.

במהלך הדיון הוצגו המפקחים המוצעים על ידי משיב 2, ובית המשפט והצדדים התרשמו מהם באופן

בלתי אמצעי.

לטענת ב"כ המבקשת, לא עלו שום טעמים, בוודאי לא חריגים, המצדיקים חריגה מהכלל של מעצר עד תום הליכים בעבירות כפי המיוחס למשיבים, וכי הבעיה נעוצה במשיבים עצמם ולא בטיבה של החלופה. משכך, התנגדה ב"כ המבקשת לחלופת המעצר בעניינו של משיב 2 ואף לבחינת חלופה אחרת על ידי משיב 1. כאמור, ב"כ המשיב כן הסכימה לדחיית הדין בעניינו של משיב 3 שטרם הוגש תסקיר מעצר בעניינו.

6. אציין כי הגם שהמבקשת הגישה לבית המשפט את כל תיקי החקירה, לא מצאתי בהם את הרישום התעבורתי של המשיבים, וזאת על אף שהוא מצוין בתסקירי שירות המבחן. על כן, ביקשתי שוב היום מב"כ המבקשת להצביע על הרישום התעבורתי, אליו התייחס שירות המבחן, ולבסוף הוא הוגש לעיוני. עולה ממנו כי אכן למשיב 1 רישום תעבורתי הכולל לאחרונה נהיגות ללא רישיון נהיגה בתוקף ועבירות נוספות פחות חמורות; וכי למשיב 2 עבר מכביד יותר של נהיגה בזמן פסילה (הרשעה משנת 2024) ויש לו מאסר על תנאי וגם קודם לכן הוא הורשע בעבירות של נהיגה ללא רישיון בתוקף ועבירות נוספות פחות חמורות.

דין והכרעה

7. הראיות הלכאוריות בתיק זה מצביעות על כך שהמשיבים ביצעו וניסו לבצע עבירות של הברחת סם מסוכן מתחומי ישראל לתחומי רצועת עזה, בעת מלחמה, באמצעות רחפן, אשר יכול לשמש לאחר נחיתתו בשטח עזה את מי שיקח אותו ומי שאליו יועבר לאחר מכן, לרבות גורמים העויינים את ישראל, ולרבות ארגון הטרור חמאס.

ההגנה ביקשה להדגיש שלא הוצגה תשתית ראייתית לכך שכוונתם של המשיבים היתה להבריח את הרחפן עצמו לטובת שימוש גורמי טרור ואף לא הוכחה מודעותם לאפשרות שהרחפנים יכלו להגיע לידיהם של גורמים אלו. עניין זה יתברר היטב בהליך העיקרי. עם זאת, אין בעצם טענה זו כדי לטשטש את עבירות הסמים עצמן - יצוא סמים מישראל לרצועת עזה, בדרך מתוחכמת, מתוכננת, בצוותא, לאחר תיאום עם גורמים מחוץ לישראל, במצרים, והכל בעת מלחמה כאשר רשויות הבטחון אמורות לטפל בענייני בטחון ולא לעסוק באכיפת הדין הפלילי. אציין גם כי ממילא, העלאת רחפן בשטח צבאי ובגבול רצועת עזה, בוודאי בעת הזו, נושאת עמה סכנות נוספות והעסקת גורמי הבטחון לשווא.

סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים קובע כי עבירות סמים, ובכלל זה עבירות בהן מואשמים המשיבים, מקימים חזקה של מסוכנות סטטוטורית, והפסיקה העקבית של בתי המשפט היא כי רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ישוחררו נאשמים בעבירות סמים לחלופת מעצר. נפסק כי משמעות קיומה של מסוכנות סטטוטורית היא בנטל השכנוע, כאשר ביחס לאפשרות השחרור מהכלא, או אפילו מעצר בפיקוח אלקטרוני, נפסק כי יש לשאול "למה כן?" (בש"פ 250/21 **מדינת ישראל נ' פרוך** (31.1.2021); 8265/21 **חלאף נ' מדינת ישראל** (15.12.2021)), וכי נדרשת הפרכת חזקת המסוכנות על ידי המלצה חיובית, חד משמעית ובלתי מסוייגת של שירות המבחן בדבר שחרור הנאשם לחלופת מעצר (השוו: בש"פ 248/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.2.2020)).

לא פעם מבוצעות עבירות סמים גם על ידי צעירים שזו עבירה ראשונה להם. אלא שנפסק כי גם שיקול זה, בלבד, אינו מהצדקה לחרוג מהכלל המורה על מעצר מאחורי סורג ובריא (השוו: בש"פ 4457/18 אלסייד נ' מדינת ישראל (14.6.2018)). הדברים נכונים גם נוכח הקושי לתת אמון במי שהפיצו סמים בעבור בצע כסף, כי לא ישובו לעיסוקם זה, ואפילו אם יורחקו ממקום משכנם הקבוע לו יוטלו עליהם תנאים מגבילים (בש"פ 8711/11 כתריאל נ' מדינת ישראל (4.12.2011)).

במקרה דנן, מסוכנותם של המשיבים, על אף העדר עבר פלילי וגילם הצעיר, היא מסוכנות הזועקת, הן מהמעשה המלמד על מעורבות ביחד עם גורמים שליליים אף במצרים, בתחום הסמים, והן ממאפייניהם של המשיבים עצמם; והדברים עולים מתסקירי שירות המבחן ומהערכת המסוכנות שבוצעה על ידי שירות המבחן.

אשר למשיב 1 - הוא לפי כתב האישום ראש החוליה בצד הישראלי של ארגון ההברחה ועולה כי הוא מחוייב לאותם אנשים שעומדים הוא מצוי בקשר שלילי, ולגביו ציין שירות המבחן כי מעבר לסיכון המשמעותי להישנות התנהגות דומה, קיים סיכון משמעותי שלא יעמוד בסייגי שחרור. ממילא, לא רק ששירות המבחן שלל את החלופה המוצעת על ידי משיב 1, היא אפילו לא הגיעה לבית המשפט.

תנאי הסף לבחינת חלופה היא היכולת של המשיב עצמו לשכנע בדבר הפחתת מסוכנותו שלו, היכולת לתת בו אמון והבטחון שיעמוד בתנאי ההגבלות שתכליתם לאיין את מסוכנותו, וכעולה מתסקיר שירות המבחן, בתנאי סף זה משיב 1 לא עומד.

בנוסף, ולמעלה מן הצורך נוכח האמור, חזקה על כל נאשם כי יציג את החלופה המיטבית בהזדמנות הראשונה, שהרי ההליך אינו מתנהל בשיטת הסלאמי. על כן, לא מצאתי מקום להידרש לבחינה נוספת של חלופת מעצר ואין כל טעם לשלוח את המשיב לקבלת תסקיר משלים על מנת שיתור אחר חלופה שלא הוצגה בפעם הראשונה.

אשר למשיב 2 - הגם שאינו עומד בראש החוליה, הוא בעצמו "גייס" מעורב שלישי לחוליה (משיב 3), וחלקו אינו מצומצם. הקושי לתת בו אמון זועק נוכח הרישום התעבורתי שלו, הכולל שורה של עבירות לרבות נהיגה ללא רישיון. התנהגות בו מבטאת לטעמי את חוסר כיבוד החוק וגורמי אכיפת החוק. אין מדובר בהתנהגות נורמטיבית ואין לקבל כי מדובר "רק בעבירות תעבורה". כאשר מדובר בעבירות חוזרות ונשנות, כפי ענייננו, לרבות כשמשיב 2 נוהג לכאורה לאחר שהורשע בנהיגה בפסילה וגם היום הוא נוהג ללא רישיון וכשמרחף מעליו מאסר על תנאי, הדבר מבטא זלזול רב בסביבה, בסיכון שהוא מעמיד את הציבור ומצביע על מידה נמוכה של נורמטיביות, המקשה לתת בו את האמון הנדרש. הערכת שירות המבחן כי למשיב 2 קושי בוויסות דחפים לצד ניהול קשרים בעלי אופי שולי ואחיזה בעמדות מקלות ביחס לחוקי תעבורה, בהחלט מוצאת תימוכין ברישום התעבורתי של המשיב, ומקובלת עליי בהחלט הערכתו של שירות המבחן כי קיימת **מידת סיכון משמעותית להישנות מקרים דומים והתנהלות פורצת גבולות בעתיד**. משכך, גם משיב 2 אינו עומד בתנאי הסף לשכנע בדבר הפחתת מסוכנותו, והיכולת לתת בו אמון, לרבות שיעמוד בתנאי ההגבלות.

כאמור המשיבים ברחו מהשוטרים ברכב, ניהלו מרדף כשמשיב 2 נוהג בו במהירות של כ- 140 קמ"ש לפחות, ולעתים בנתיב הנגדי נגד כיוון התנועה, ואף לא שעה למחסום משטרה ועלה על דוקרנים, עד

כי הוצרך לבצע ירי כדי לעצור את נהיגתו הפרועה של משיב 2, ולאחר מכן המשיכו שניהם לברוח רגלית. עובדה זו, כשלעצמה, מלמדת לא רק על העדר מורא מגורמי אכיפת החוק וזלזול במשתמשי הדרך תוך אפשרות לסיכונם, אלא גם על חשש מהמלטותם בהמשך ההליך, ובוודאי שלא מאפשר לתת בהם אמון.

שמעתי גם את המפקחים המוצעים על ידי משיב 2 והתרשמתי מהם באופן בלתי אמצעי. אציין כי התרשמתי שמדובר באנשים נורמטיביים, חלקם אנשי צבא לשעבר, כאשר חבר המשפחה, אדם מכובד העושה עד היום לדבריו כדי לגייס צעירים מקהילתו לצבא. אלא שאין בכך סגי. המפקחים המוצעים (בהם אביו ודודו של משיב 2) לא בקיאים באורח חייו של משיב 2, כלל לא מודעים לעבירות התעבורה שלו ולהתנהגותו בתחום זה, וכפי שהתרשם שירות המבחן, אף אני התרשמתי כי "בטחונם" שמשיב 2 יקשיב להם מבוסס על ההנחה שהוא יכבד אותם בשל גילם ומעמדם, ולא מעבר לכך.

משכך, גם אין מקום לשקול את בקשתו החלופית של משיב 2 כי יעצר בפיקוח אלקטרוני, שהרי כאמור גם בנטל שכנוע זה לא הצליח, מכל הטעמים שלעיל. הפיקוח האלקטרוני אינו "מונח קסם" לגשר על חסרים מהותיים בחלופת מעצר המוצעת, וכאמור, מעבר להעדר אמון במשיב 2, אף אני התרשמתי, כפי שירות המבחן, שהמפקחים המוצעים יתקשו לזהות מצבי סיכון אצל משיב 2.

8. העולה מכל האמור, כי מסוכנותם של משיבים 1 ו-2 היא מסוכנות גבוהה, הם לא הניחו כל תשתית שיש בה לשכנע בדבר הפחתת מסוכנותם, ואין כל נימוק מדוע, חרף מסוכנותם יש לסטות מהכלל בדבר מעצרם עד תום ההליכים; כשלכל זה מתווספת עמדה שלילית של שירות המבחן המבוססת על הערכת מסוכנותם של המשיבים והערכת יכולתם של המפקחים המוצעים לאיין את המסוכנות.

כאמור, לא מצאתי מקום למקצי שיפורים, לא לגבי משיב 1 שביקש לנסות לאתר חלופה אחרת ואף לא לגבי משיב 2 שביקש לקבוע כי החלופה תהיה מעצר בפיקוח אלקטרוני.

מטעמים אלו, נוכח קיומן של ראיות לכאורה, עילת מסוכנות סטטוטורית ומשמעותית, והעדר חלופה הולמת שתאיין מסוכנות זו, אני מורה על מעצרם של משיבים 1 ו-2 עד תום ההליכים נגדם.

אשר למשיב 3 - יוגש תסקיר מעצר בעניינו וייקבע מועד נפרד לדיון בעניינו.

זכות ערר כחוק

ניתנה היום, י"ג אב תשפ"ה, 07 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.